

ния, прѣминалъ (въ началото на септемврий) прѣзъ Оллио съ 45.000 души войски и билъ тѣй увѣренъ въ побѣдата, че даже не взелъ съ себѣ си артиллерия. Това обстоятелство било едно отъ главнитѣ причини за неуспѣха на прѣдприятието му: атаката му противъ позицията на принца Евгения при Киари била отблъсната съ голѣма загуба за французитѣ и тѣ били принудени да отстъпятъ; но принцъ Евгений не ги прѣслѣдвалъ. Останалата частъ отъ похода състояла отъ незначителни дѣйствия на малка война, които били въпрочемъ згодни за императорската и незгодни за французската армия. Резултата отъ тѣхъ билъ този, че послѣдната прѣминала задъ р. Оллио и се расположила на зимни квартири между тѣзи рѣка и Кремона, а принцъ Евгений, като заелъ нѣколко пункта на р. р. Оллио и долний По, а сжщо Гуасталла и Мирандола, расположилъ се на зимни

квартири задъ р. р. Оллио и Минчио, съ лѣвия флангъ къмъ р. По.

Принцъ Евгений одържалъ въ този походъ важни и блѣскави, по понятията въ това време, успѣхи надъ французитѣ. А неуспѣхитѣ на послѣднитѣ трѣбва прѣимущественно да се припишатъ: 1-о на дадената на маршала Катина заповѣдь — да не прѣминува прѣзъ Адиге; ако такава заповѣдь не би била дадена, то принцъ Евгений вѣроятно не би се рѣшилъ да отиде къмъ долний Адиге и да прѣмине прѣзъ него, а ако и да прѣминеше, то армията му лесно би можала да бѣде отрѣзана отъ Тиролъ и унищожена; 2-о на тайнитѣ сношения на савойския херцогъ съ принца Евгения, чрѣзъ които послѣдния зналъ всичкитѣ намѣрения на французитѣ; 3-о на раздроблението на французската армия и 4-о на неспособността и погрѣшкитѣ на французскитѣ генерали.

§ 6.

Похода на принца Евгения савойски въ Италия въ 1702 година.

Като се готвилъ въ тѣзи година да продължава настѣпателнитѣ дѣйствия противъ французската армия, която се намирала въ Миланската областъ, принцъ Евгений стѣснилъ блокадата на Мантуа (прѣдприета още въ 1701 г.), учрѣдилъ въ Берселло, Гуасталла, Луццара, Мирандола и Боргофорте магазини и открилъ дѣйствиата съ внезапно нападение на Кремона, въ която, прѣдъ квартирното расположение на французската армия, се намирала главната ѝ квартира и самъ Виллеруа, и взелъ послѣдния въ плѣнъ, но не можалъ да се удържи въ Кремона, която взелъ съ хитростъ и почти само съ конница, и билъ принуденъ да отсѣпи.

Херцога Вандомъ, който поелъ, вмѣсто Виллеруа, началството надъ

французската армия, рѣшилъ да отиде къмъ р. Минчио и, като застане на съобщенията на принца Евгения съ Тиролъ, да го принуди на бой, или пъкъ поне да снабди Мантуа съ храна. Като усилилъ армията си съ подкрѣпления до 51.000 души, Вандомъ прѣминалъ въ Понтевиго прѣзъ Оллио и трѣгналъ къмъ Гоито на р. Минчио. Заобиколенъ и отрѣзанъ отъ правитѣ си и най близки съобщения съ Тиролъ, принцъ Евгений билъ принуденъ да отсѣпи съ 39-хиляднитѣ си войски къмъ блокируемата отъ него Мантуа и се расположилъ близо до нея въ силна позиция, като се допиралъ съ дѣсния флангъ до Мантуа, а храна получавалъ вече отъ магазинитѣ, които учрѣдилъ въ моденскитѣ владѣния, на